

Danmarks Bokse-Unions historie.

Forord:

Dette dokument er udarbejdet af Flemming Nissen, som har været en del af dansk boksning i en lang årrække. Mange af oplysningerne stammer fra Flemming Nissens egne notater og hukommelse, men også oplysninger fra det frie encyklopedi, Wikipedia er anvendt.

DaBU's webmaster Henrik Vienberg Andersen har hjulpet med layout og lettere redigering.

Dokumentet er udarbejdet i april 2021, men vil blive opdateret hvis der kommer nye - eller ændrede oplysninger. Det er tilladt at kopiere indhold med tydelig kildeangivelse.

Tiden før DABU's stiftelse

Der skulle gå henved tredive år fra præsentationen af boksning i Danmark, til Dansk Amatør Bokse-Union i januar 1915 blev stiftet.

Det var gymnastikpædagog og krigsassessor, Paul Pedersen der lagde grundstenen til boksningen i Danmark. Han havde lært boksningens svære kunst af en fransk artist, og i begyndelsen af 1880'erne uddannede han 6 sergenter, som i december 1885 i Industribygningens have i København, for første gang viste boksning offentligt.

Ved den lejlighed var udøverne iført trikot, beskyttelsesbælte for maven og fægtemaske for ansigtet. En af eleverne, den senere Stabssergent i Livgarden Castus Hansen, fortsatte undervisningen af eleverne, og ved en idrætsopvisning i Cirkus i København den 7. februar 1892 boksede Castus Hansen med sine elever. Også den gang var bokserne iført beskyttelsesbælte for maven og fægtemaske for ansigtet.

Den første "rigtige" boksekamp fandt dog først sted elleve år senere. Den foregik i "Sortedamslund" i København den 12. februar 1896 og stod mellem to sømænd. Den ene, Peter Laurits Jacobsen, havde på den hårde måde havde lært boksning imens han sejlede på engelske og amerikanske skibe. Han var nu gået i land og var blevet brandmand. Derfor fik han tilnavnet "Sprøjten". Han var desuden blevet træner i Arbejdernes Idræts Klub.

Den anden bokser var københavnerdrengen Johannes Jørgensen. Han var rømmet fra sin hyre i Australien, hvor han i en periode ernærede sig som professionel bokser under navnet Jim Smith. Nu var han boksetræner i Atletklubben Hermod. Det var herefter meget nærliggende at arrangere en kamp mellem de to klubbers boksetrænere.

Handskefyldet var tang og bokseringen bestod af et reb, udspændt mellem fire stole. Peter Laurits Jacobsen havde ikke, som Jim Smith, tidligere bokset professionelt. Med sine 42 år var han noget ældre end den 29-årige Jim Smith, og vejede fem kilo mindre. Efter fire omgange af to minutter opgav Peter Laurits Jacobsen. Han næse var blevet skadet og derfor blev Jim Smith erklæret som vinder.

Københavns Atletklub blev stiftet i 1888 og året efter indmeldte den da 34-årige brandmand – senere sprøjtefører - Peter Laurits Jacobsen sig, og han forsøgte fra starten af sit medlemskab at delagtiggøre klubbens medlemmer i boksningens svære kunst. De basale færdigheder havde han opsnappet under nogle af de slagsmål han selv havde oplevet på sine ture som sømand, men det var en bokser ved navn Charley Lucas som lærte ham flere boksetekniske finesser. Nogle af de engelske og amerikanske sømænd havde en del kendskab til boksporten, som længe havde eksisteret i deres respektive hjemlande. Efterhånden kom der mere system i indlæringen.

Ved et stævne som klubben arrangerede den 19. juni 1892, stillede Peter Laurits Jacobsen op med et hold til præsentationskampe.

I 1895 tog Peter Laurits Jacobsen initiativ til at stifte "Arbejdernes Idrætsklub", som dermed blev den første boksedyrkende forening i Danmark. I den klub arbejdede han for at lære ungdommen boksningens grundprincipper, og "Sprøjten", som han nu kaldtes, var dermed boksningens bannerfører herhjemme. Frem til sin død, den 17. oktober 1923, var han således den mest entusiastiske forkæmper for boksporten, og det fik stor betydning for boksportens udvikling

Senere var Peter Laurits Jacobsen med til at stifte Østerbro Atletik- og Bokseklub, som i 1998 blev slået sammen med IF Sparta.

De første danske mesterskaber i boksning blev afholdt i 1899. Atletidrætten havde dog ingen samlende organisation, men med Atletklubben "Hermod" som arrangør, blev mesterskaberne afholdt.

I 1901 stiftedes Dansk Atlet-Union (DAU). Her blev boksningen tilknyttet, sammen med brydning, vægtløftning, køllesving og tovtrækning.

Der blev nu udarbejdet reglementer for boksning, ligesom unionen afholdt danske mesterskaber og flere foreninger tog efterhånden boksning på programmet.

Dansk boksning havde lige fra sin spæde start bestræbt sig på at have den engelske, tekniske boksestil som forbillede - og man havde set frem til at præsentere engelske bokser i en dansk boksering. Det skete i 1906, hvor DAU havde inviteret de to engelske bokser, Hall og Morris, til at møde Carl Hansen i mellemvægt og Valdemar Holberg i Fjervægt, begge fra AIK. Begge kampe endte med dansk sejr.

Det store gennembrud for boksningen i Danmark skete i årene 1910-1912, hvor der, især i de Københavnske foreninger, var stor tilgang. Peter Laurits Jacobsen var blevet træner i IK 99 - og under hans ledelse blev der fostret mange gode bokkere.

Konkurrencen mellem foreningerne var nu stor og der blev afholdt mange mindre stævner. Samarbejdet mellem de københavnske foreninger var dog ikke af det bedste. Der var stor misundelse for foreningerne imellem. Misundelsen var hovedsageligt rettet mod IF Sparta, som havde større tilgang af medlemmer, bedre træningsfaciliteter og bedre økonomi.

Hvis nogen skal betegnes som dansk amatørboksnings fader må det være P. L. Jacobsen.

Han har en stor ære for, at boksning blev en etableret sportsgren herhjemme. Med sin ildsjæl lagde han grunden for mange af de senere succeser, i dansk boksesport hos amatørerne såvel som de professionelle.

Peter Laurits Jacobsens barnebarn, multikunstneren Robert Jacobsen, har da også betegnet sin bedstefar som den, der sammen med statsminister Thorvald Stauning, har udført det største sociale arbejde i Danmark nogensinde.

*Sprøjten, P.L. Jacobsen i bokseposi-
tur
Bemærk køllerne til køllesving i bag-
grunden.*

Bokseren og træneren, Castus Hansen, underviste sine elever efter sine egne, specielle principper, med beskyttelse i form af mavebælte og fægtemaske.

Peter Laurits Jacobsens havde en anden opfattelse af boksningen. "Man var jo bange for denne nye sport, som gjorde ondt. Ja, selvfølgelig gjorde den ondt. Hvad skulle den ellers gøre? Men findes der en eneste sportsgren, som ikke på et eller andet tidspunkt gør ondt når den drives rationelt? Nej! Og her gik Castus Hansens elever rundt med mavebælte og fægtemaske. De lærte med andre ord aldrig at værge sig ordentligt".

Peter Laurits Jacobsen havde en pointe, og med tiden var det den engelske boksning som Jacobsen underviste i, der vandt indpas i Danmark.

Københavns Atletklub afholdt sin første boksepræsentation under Jacobsens ledelse d. 19. juni 1892. Senere, i 1895, var Jacobsen med til at stifte Arbejdernes Idræts-Klub (A.I.K.), som også havde boksning som en af aktiviteterne, og var her lærer frem til 1897. Fra 1896 og et års tid frem var han endvidere med i bestyrelsen i det nystiftede Dansk Idræts-Forbund (D.I.F.).

I 1896 indførte Jacobsen en anden idrætsgren til Danmark. Køllesving, som han også underviste i en overgang. Fra 1902 til 1911 blev der endda afholdt danmarksmesterskaber i denne sport.

Udover sin trænervirksomhed var Jacobsen i en lang periode ansat som brandmand, senere sprøjtefører ved brandvæsenet, deraf tilnavnet Sprøjten.

Han havde som ung mand søgt ind i brandvæsenet, men på det tidspunkt ville de ikke have ham. Han stak i stedet til søs, men havde hele tiden et ønske om at blive brandmand af profession.

Det var en episode i København der vidnede om, at han havde en fremtid inden for dette erhverv.

Der var opstået brand i lægeforeningens bygninger, og da Jacobsen tilfældigvis kom forbi, kunne han ikke dy sig, men sprang til, og deltog i redningsarbejdet.

Efter at have set Jacobsen adræt balancere ned af en stige med et skab i favnen anbefalede en af de 'professionelle', at han atter søgte ansættelse. I 1909 kunne han således fejre 25 året for sin ansættelse i brandvæsenets tjeneste.

Som bokseinstruktør var Peter Laurits Jacobsen involveret i amatørboxning, og havde stor andel i 'opdragelsen' af en række unge mænd, som senere gjorde sig godt i de professionelle rækker — bl.a. Waldemar Holberg, Lorentz Hansen (Larry Hansen), Robert Hansen (Bobby Hanson) og Victor Dahl — som alle fik succes i udlandet. Disse havde for vane at omtale ham som Fatter; et kaldenavn han selv var ret stolt af.

Jacobsens søn, Frank, startede som professionel bokser i 1910, og havde bl.a. enkelte kampe i Tyskland. Desværre døde han i en ung alder. I øvrigt fik Jacobsen i 1912 et barnebarn, der endte med at blive en af Danmarks store skulpturkunstnere, Robert Jacobsen.

Udover det engagement han lagde i undervisning af amatører, var Jacobsen også et kendt ansigt ved de professionelle stævner. Ofte fungerede han som sekundant i det ene ringhjørne under kampene - også gerne for udenlandske modstandere, der kom til Danmark uden deres egen stab af hjælpere.

Særlig synlig - og højlydt - var han, når en af hans drenge var i ilden. Han gik op i begivenheden med liv og sjæl - med højlydte opmuntringer, gode råd og tilhørende fagter.

Jacobsen blev en overgang totalt uarbejdsdygtig efter at have pådraget sig tyfus, men ved sit gåpåmod og kendskab til genoptræning fik han sin fulde førlighed tilbage.

Efter sin død den 17. oktober 1923 bragte nekrologerne antydninger af, at Jacobsen i sine sidste år ikke havde haft det så let. Det pinte ham nok, at han ikke længere kunne trænge ordentligt ind til den unge generation af sportsudøvere. Dette skyldtes måske så meget at denne tids unge mest så ham som en stædig gammel mand med forældede holdninger til opdragelse, disciplin og sportsudøvelse, og egentlig slet ikke var klar over, hvilken betydning Jacobsen havde haft for dansk idræt - og især boksningsen — i tiåret efter århundredeskiftet.

Dansk Amatør-Bokse-Unions opstår.

Man begyndte tidligt efter indlemmelsen i DAU at tale om en selvstændig organisering af boksning, men DAU havde ikke i sinde at slippe bokserne. Men så kom tilfældet heldigvis bokserne til hjælp, da den Internationale Olympiske Komité, under forberedelserne til OL i Berlin 1916, vedtog, at de respektive idrætsgrene, for at kunne deltage ved OL, skulle være repræsenteret gennem en speciel fagorganisation. Det betød, at bokserne ikke kunne præsenteres af Dansk Athlet-Union, og så var der ikke så meget mere at tale om, Unionen skulle stiftes.

I efteråret 1914 tog lederne fra IK 99 initiativ til et forberedende møde. Det kom der dog ikke meget positivt ud af, da luften klubberne imellem først skulle renses. Kun fire foreninger tog imod indbydelsen. På mødet gik det meste af tiden med at sige hinanden "behageligheder", så man gik fra mødet uden at være blevet klogere. Men på DAU's repræsentantskabsmøde samme efterår, stillede IK 99 et forslag om, at der skulle oprettes en speciel organisation for boksning, hvilket også blev vedtaget. Nu var det nødvendigt, at de boksedyrkende foreninger fandt hinanden, hvilket heldigvis også lykkedes.

Også denne gang var det IK 99 der tog initiativ. I begyndelsen af november 1914 mødtes så to repræsentanter fra hver af klubberne IK 99, IF Sparta, Arbejdernes Idræts-Klub samt Atletklubberne Hermod, Rolf og Thor.

Skårene fra tidligere var blevet klinket, og på mødet var der en positiv stemning. Nu skulle det være alvor med stiftelse af en bokse-union.

Selvom første verdenskrig samme år i august var brudt ud, og OL 1916 i Berlin var aflyst, var der enighed om at fortsætte arbejdet med stiftelsen og der blev nedsat to udvalg, hvis opgave var at udarbejde henholdsvis love og boksereglementer, og helt naturligt var det det engelske reglement der kom til at danne grundlag for udarbejdelse af de danske regler. Der blev regler for hvad en bokser måtte og ikke måtte i bokseringen, hvilket aldrig tidligere havde stået på tryk. Der blev også udarbejdet et fuldstændigt ordensreglement for konkurrencer og endelig blev arrangementet af mesterskaber ændret, så man også her fulgte de engelske regler.

Lovene blev udarbejdet ud fra de mest demokratiske principper, idet de gav alle unionens foreninger medbestemmelsesret og ansvar for unionens anliggender. Og til trods for, at unionen på det tidspunkt ikke så ud til at omfatte andre end københavnske foreninger, blev lovene skrevet med en landsorganisations arbejdsområde for øje.

4. januar 1915 samledes repræsentanterne fra de før nævnte foreninger så igen, og man blev enige om at stifte "Dansk Amatør Bokse-Union". Det var helt bevist, at man tog ordet "Amatør" med i navnet, for man var klar over, at ingen andre idrætsudøvere, løb større risiko for at blive anset for ikke-amatører end netop bokserne (*På daværende tidspunkt var amatør og professionel idræt skarpt adskilt og ingen professionel idrætsudøver måtte konkurrere mod amatører og ej heller deltage ved OL*).

De udarbejdede love og reglementer blev vedtaget, hvilket man tog som bevis på, at alle var mødt med viljen til at yde, hvad tiden krævede. Stiftelsen blev fuldbyrdet den **14. januar 1915**, og DABUs

første forretningsudvalg på 7 personer blev valgt. Formand blev Valdemar Strack, sekretær Peter Jensen og kasserer Harald Olsen.

Der var stor interesse for boksning ude i landet og i mange af de større provinsbyer blev der dyrket boksning, så DABU's vigtigste opgave i de følgende år var, at få alle klubber samlet under unionen. Lyngby GIF var den første forening udenfor København, der i 1915 meldte sig under fanerne.

DABU's formand Valdemar Strack rejste i disse år landet rundt til stævner, hvor han havde personlige samtaler med foreningsledere og påpegede, at deres rette plads var som medlem af DABU. Denne agitation lykkedes, og snart talte unionen 19 medlemsforeninger. Dette tal øgedes i de nærmeste år så kraftigt, at man fandt det nødvendigt at inddele unionen i distrikter. Den 29. september 1918 blev det, på et ekstraordinært repræsentantskabsmøde, vedtaget at inddele unionen i tre distrikter: København, Øerne (Fyn-Sjælland m.v.) og Jylland, hver med egen bestyrelse og repræsentantskab. DABU var nu virkelig en landsorganisation.

I 1915 afholdt man de første danske mesterskaber under DABU. Det blev bokset i 5 vægtklasser, Bantamvægt (53,52 kg.), Fjervægt (57,15 kg.), Letvægt (63,50 kg.), Mellemvægt (72,58 kg.) og Sværvægt (+79,38 kg.). Ved disse mesterskaber var IF Sparta så ubeskedne at tage sig af mesterskabet i alle vægtklasser. England indførte imidlertid i 1917 mesterskaber i yderligere 3 vægtklasser Fluevægt (50,80 kg.), Weltervægt (66,67 kg.) og Letsværvægt (79,38 kg.), ligesom letvægt blev ændret til 61,24 kg. Dansk Idræts-Forbund accepterede imidlertid først i 1919, at der blev holdt danske mesterskaber i alle disse vægtklasser. Tilslutningen til mesterskaberne blev snart så stor, at man måtte afholde mesterskaberne over 2 dage med 4 klasser hver dag, således at princippet: "Alle kampe i samme vægtklasse på en dag" blev overholdt.

Allerede i slutningen af 1915 tog DABU lægespørgsmålet op. Mange fandt det dog mærkeligt og unødvendigt, at en idrætsudøver skulle lade sig lægeundersøge, men forretningsudvalget tvivlede ikke om, at dette er af livsvigtig betydning for boksningen og dens udøvere. Overlæge, senere professor Knud Secher stillede sig til rådighed, da spørgsmålet på et stormfuldt møde bliver vedtaget. Secher holdt mange foredrag om spørgsmålet og skabte hermed rettesnoren for hans efterfølgere. Lægeundersøgelsen blev foretaget to gange om året, samtidig mødte dr. Secher stort set op til samtlige boksestævner.

DABU var klar over, at der skulle uddannes instruktører, og det første instruktørkursus varede 14 dage og blev afholdt i København i 1917, med P.L. Jacobsen som lærer og dr. Secher som foredragsholder om almindelige træningsregler og idrætshygiejne. Der var syv deltagere på kurset, hvoraf de fem kom fra provinsen.

Det gode samarbejde der var opstået mellem foreningerne, bredte sig også til udlandet, ikke mindst til norske klubber, hvilket resulterede i, at den første landskamp fandt sted den 2. december 1917 i Cirkusbygningen i København. Her blev Norge besejret 4-1.

I 1918 blev der, på dansk initiativ, indledt samarbejde med Sverige, hvor danske bokserne lavede opvisningskampe, idet den svenske regering havde bestemt, at rigtige kampe ikke måtte finde sted. Allerede året efter blev forbuddet dog ophævet og svensk boksning blev organiseret i et særligt forbund og samarbejdet blev nu udvidet.

På grund af første verdenskrig 1914-18, blev OL 1916 i Berlin, som tidligere nævnt aflyst, men i 1920 sendte DABU 12 boksere til OL i Antwerpen. På daværende tidspunkt kunne hver nation stille med 2 boksere i hver vægtsklasse. Resultatet blev 3 sølvmedaljer ved Anders Pedersen FIF i fluevægt, Godtfred Johansen IF Sparta i letvægt og Søren Pedersen AK Jyden i sværvægt.

Valdemar Strack havde gjort en stor og indflydelsesrig indsats for boksningen i Danmark, men efter seks år som DABU-formand, valgte han i foråret 1921 at trække sig fra posten. Han blev afløst af Harald Olsen, IK 99, der dog ikke fik lang tid på posten idet han, på grund af uoverensstemmelser i forretningsudvalget allerede i efteråret 1921, valgte at trække sig. Som ny formand blev DABU's næstformand Johan Hurtigkarl konstitueret og blev efterfølgende valgt på repræsentantskabsmødet.

På et repræsentantskabsmøde i Aalborg i 1922 blev det vedtaget, at ingen forening måtte afholde stævne 8 dage før og 8 dage efter mesterskaber og landskampe.

Der var efterhånden skabt en opposition mod DABU's ledelse, og Københavns distriktet forlangte at der blev indkaldt til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde den 7. januar 1923. På mødet blev der stillet en mistillidsresolution til det siddende forretningsudvalg. Forretningsudvalget nedlagde dog ikke deres mandat, men formand Johan Hurtigkarl trak sig senere på årets ordinære repræsentantskabsmøde. Han blev efterfulgt af Mogens Blom.

Der var dog stadig en del uro inden for rækkerne. Det var især klubberne i provinsen som følte sig forfordelt i forhold til København. Ledelsen i DABU forsøgte at holde sammen på boksningen, som nu syntes at være nede i en bølgedal.

I 1923 valgte fynboerne at bryde med øernes distrikt og gå selvstændig som Fyns Amatør Bokse-Union (FABU). Med deltagelse af fire foreninger blev unionen stiftet på Park Hotel i Odense, med Christian Jørgensen, AK Olympia, som FABU's første formand. Også Lolland Falster dannede ved samme lejlighed egen union, men blev dog få år senere i 1929, på ny underlagt SABU. På et møde den 11. november 1923 vedtoges nye love i Øernes-distrikt og man ændrede samtidig navnet til Sjællands Amatør Bokse-Union (SABU).

På DABU's repræsentantskabsmøde i 1924, blev DABU's forretningsudvalg barberet ned til 5 personer og der blev oprettet en hovedbestyrelse bestående af forretningsudvalget og formændene for lokalunionerne.

Der havde til tider været en del ballade om, at klubdragterne lignede hinanden for meget, og forretningsudvalget indfører derfor en godkendelse og registrering af klubdragter.

Ved OL i Paris i 1924 deltog DABU med 7 boksere i 4 vægtsklasser, og her vandt Dansk boksning den hidtil eneste guldmedalje ved letvægteren Hans Nielsen fra AK Jyden Aalborg, som tilmed blev kåret som turneringens bedste bokser. Det blev til sølvmedaljer i letsværvægt ved Thyge Petersen, Horsens AK og til sværvægteren Søren Petersen, AK Jyden Aalborg.

Den 4. januar 1925 fejrede DABU sin 10-års fødselsdag i stilhed, da pengekasen næsten var tom. På repræsentantskabsmødet nedlagde formand Mogens Blom, næstformand Carl Weber og sekretær Richard Jensen deres mandater. Som ny formand blev Københavns distriktets formand Poul Buttrup valgt.

Den første landskamp mod Tyskland fandt sted i Berlin i 1925, og den blev vundet af Danmark 5-3. Samme år vandt Danmark 5-3 over Skotland og 6-2 over Sverige.

I slutningen af 1926 modtog DABU en indbydelse fra USA. Man inviterede 4 boksere og 1 leder. Der skulle bokses i New York, Boston, Chicago og Michigan. De 4 boksere var letvægteren Carl Jensen, IF Sparta, weltervægteren Andreas Petersen, IK 99, mellemvægteren Eberhardt Hansen, Aarhus AK og letsværvægteren Thyge Petersen, Horsens AK. Som leder deltog Mogens Blom. Det blev en lang og begivenhedsrig tur, med afrejse den 17. december 1926 og returnering til Danmark midt i februar 1927.

Ved EM i Berlin i 1927 vandt Arne Sande, IF Sparta, sølv i letvægt og Jacob Michaelsen, CIK, bronze i sværvægt, og ved OL i Amsterdam i 1928 forsøgte Hans Nielsen, AK Jyden, at genvinde sit OL-mesterskab fra 1924, men måtte "nøjes" med 4. pladsen, da han i semifinalekampen om bronzemedaljen måtte se sig besejret af Gunnar Berggren fra Sverige. Jacob Michaelsen vandt bronze i sværvægt.

Ved DABU's repræsentantskabsmøde i 1927 blev Poul Buttrup afløst på formandsposten af Mogens Blom. Det blev dog kun for en kort periode for Blom, da han allerede i 1928 blev afløst af Max Lind, hvis formandsperiode blev præget af nogle forholdsvis rolige arbejdsår, hvor der blev lagt stor vægt på udvikling og uddannelse af instruktører.

Som tidligere nævnt var unionens pengekasse næsten tom ved 10-års jubilæet i 1925, mens der ved Max Linds afgang i 1935 var en formuen på 25.000 kr., (hvilket i 2020 vil svare til ca. 910.000 kr.) Max Lind var idealernes mand. Han holdt amatørfanen højt. Under kampen for sine idealer, mødte han dog efterhånden så meget modstand fra klubberne, at han valgte at trække sig fra formandsposten ved repræsentantskabsmødet i 1935. Han blev afløst af Henrik Meincke, der nu blev leder af et ungt og initiativrigt forretningsudvalg med Alfred Overgaard som kasserer og Alfred Christensen som sekretær. I disse år blev der opnået en række gode resultater. Gerhard Pedersen, Esbjerg AK vandt Bronze ved OL i Berlin i 1936, og af 19 landskampe var det kun Tyskland der i 1939 besejrede Danmark.

Den 4. januar 1940 blev DABU 25 år og man inviterede de nordiske lande til at deltage i en jubilæumsturnering, men da Finland på dette tidspunkt kæmpede en heroisk kamp mod Russerne på det Karelske Næs (*Vinterkrigen 1939-40*), måtte de desværre melde afbud.

Ved repræsentantskabsmødet i 1940 trådte Henrik Meincke tilbage som formand og blev afløst på posten af Alfred Christensen.

Anden verdenskrig satte sine spor i samarbejdet med udlandet og vanskeliggjorde rejsemulighederne. Men efter stærkt pres fra tysk side, deltog DABU dog med to boksere i de såkaldte krigseuropamesterskaber i Breslau i 1942. I letsværvægt var det Svend Aage Christensen, IF Sparta og i

sværvægt Carl Nielsen, Lindholm BK. Tyskerne var stærkt utilfredse med at Danmark kun ville deltage med to bokkere, men forretningsudvalget fastholdt beslutningen om kun at deltage med to bokkere. Svend Aage Christensen vandt mesterskabet i letsværvægt.

På repræsentantskabsmødet i 1942 blev det besluttet at nedskære forretningsudvalget til tre personer, men samtidig blev der oprettet et sekretariat til aflastning for forretningsudvalget. *(DABU's første kontor til afholdelse af møder m.m. blev lejet i Løngangsstræde 24 i indre København, og flyttede senere til Idrætshuset, Staunings plads 1 og igen senere til Idrætshuset i Brøndby).*

Under anden verdenskrig 1940-45, var arbejdet med at arrangere boksestævner og mesterskaber meget besværligt. Toggangen var elendig, bilerne måtte som oftest ikke køre, mørkelægningen gav problemer. Men de første danske mesterskaber efter krigen blev den største økonomiske succes i mange år.

Det internationale bokseforbund (AIBA).

I 1920 blev det første Internationale amatørbokseforbund etableret med deltagere fra England, Frankrig, Belgien, Brasilien og Holland, og med USA, Irland og Skotland som observatører. Det internationale sprog var engelsk, men navnet på forbundet var fransk "Federation Internale de Boxe Amateur" (FIBA). Den 29.-30. november 1946 holdes den første kongres i Det Internationale Bokse-Forbund (AIBA) i London, med deltagelse af de 22 tilsluttede nationer – herunder Danmark. Den første AIBA President blev Emile Gremaux fra Frankrig.

I 1948 genoptog man de afbrudte olympiske lege og Danmark deltog med 6 bokkere ved OL i London. Her vandt Svend Wad, IK Semper Haderslev Bronze, og han blev efterfølgende udtaget til Europas hold mod USA.

Ved DABU's repræsentantskabsmøde i 1951 trådte Alfred Christensen tilbage efter 16 års dygtigt arbejde, heraf de sidste 10 år som formand. Han afløstes på posten af Kurt Christensen. En af Alfred Christensens kongstanker var at samle Skandinavien i en nordisk union, og på et møde i Stockholm den 12.-13. maj 1950 blev Nordisk Bokse-Union stiftet og Alfred Christensen blev valgt som den første formand.

Ved EM i Milano vandt letmellemvægteren Jens Andersen, FAK, sølv. Han måtte dog afstå fra at bokse finale mod Laszlo Papp, Ungarn på grund af en skade. *(Laszlo Papp vandt OL-Guld i 1948, 52 og 56 og EM-guld i 1949 og 51).*

De første nordiske mesterskaber efter stiftelsen af Nordisk Bokse-Union blev afholdt i 1955 i København. Det blev til 4 mesterskaber til Danmark ved Henrik Ottesen, Vejle AK i bantamvægt, Hans V. Petersen, Aarhus AK i letweltevægt, Leif Hansen, Ringkøbing BK i weltevægt og Jens Andersen, FAK i letmellemvægt.

AIBA opfordrede DABU til at stå som arrangør for EM i 1957, men af økonomiske grunde måtte DABU takke nej. I stedet fik Tjekkoslovakiet tildelt mesterskaberne, som blev afholdt i Prag. Danmark sendte ingen bokkere til disse mesterskaber.

På repræsentantskabsmødet i 1956 ønskede Kurt Christensen ikke at blive genvalgt som formand. I stedet faldt valget på Knud Olsen. Ved OL i Melbourne samme år, deltog Danmark med Henrik Ottesen, Vejle AK, Hans W. Pedersen, Aarhus AK og Jens Andersen, FAK. Kun Hans V. Pedersen vandt en enkelt kamp.

Ved et senere stævne i KB Hallen, benytter et amerikansk hold beskyttelseshjelme. Der var almindelig enighed om, at disse hjelme ødelægger boksningen, da amerikanerne helt droppede paraderne.

På et hovedbestyrelsesmøde i 1959 tilstillede hovedbestyrelsen et mistillidsvotum til DABU's formand Knud Olsen. Han beskyldtes for magtmisbrug og udemokratisk fremfærd i sin administration. Han nedlagde sit hverv hvorefter Harry Toft konstitueres som formand frem til repræsentantskabsmødet. Her blev han så valgt som formand og fungerede helt frem til 1974, hvor han trådte tilbage af helbredsmæssige årsager.

Den første landskamp i 1959 blev bokset den 15. februar mod Finland i Helsingfors. Det blev til finsk sejr på 6-4. Den 22. marts var der atter landskamp. Denne gang mod Sverige i Stockholm. Her blev det til dansk sejr 6-4. Senere blev landskampen mod DDR i København tabt 2-8. Den 22. oktober vandt vi landskamp 7-3 over Østrig og årets sidste landskamp var igen mod Sverige i København og blev vundet 7-3.

Ved Europamesterskaberne i 1960 i Luzern deltog Villy B. Andersen, Aarhus AK, Benny Nielsen, Valby IK, Acton Mikkelsen, IK 99 og Leif Hansen, Ringkøbing BK.

I sæsonen 1959-60 havde DABU 86 medlemsforeninger og der havde på landsplan været afholdt 225 stævner. I sæsonen 1962-63 blev der afholdt 285 stævner. I det hele taget var 60'erne en rigtig god periode for dansk boksning og der blev nærmest ikke afholdt et boksestævne eller mesterskab uden fyldte sportshaller og arenaer.

I 1961-62 begyndte myndighederne i Norden – altså også i Danmark – at tale om forbud mod boksning. Intet middel blev skyet for at fortælle om hvor farlig boksning var – og at den rå sport er til stor skade for udøverne. Der blev dog skudt langt over målet, så langt, at folk der kun havde et minimalt kendskab til boksning, fandt det helt hen i skoven, og mange begyndte at interessere sig for sporten som aldrig før. Alle stævner – store som små – fik en stor publikumstilstrømning.

Det omtalte forbud blev behandlet på Nordisk Råd's møde, og både DABU og Dansk Professionelt Bokseforbund blev anmodet om en udtalelse. Heldigvis gik også samtlige danske sportsjournalister ved navns nævnelse i deres spalter, stærkt imod et forbud. Efterhånden drev modstanden over og led en stille død.

En anden ting der blev diskuteret, var muligheden for at kræve brug af boksehjelm, som det allerede var tilfældet i Sverige. Emnet blev behandlet på et senere møde i AIBA, men i første omgang blev krav om brug af boksehjelm ikke vedtaget. Det blev det så senere. I 1985 blev det tilladt at benytte hjelm, men få år senere blev det obligatorisk for alle amatørboxere under AIBA. Som en konsekvens heraf faldt publikumsinteressen betragteligt. Det er en almindelig opfattelse, at brug af hjelm ændrer sporten, så det ikke er samme fokus på parader og undvigelses. Endvidere er det ikke samme drama og det er vanskeligt at skelne bokserne fra hinanden. Desuden er det veldokumenteret at

beskyttelsen er meget begrænset, en falsk tryghed vil mange sige. Boksning var ikke længere så seværdigt som det havde være tidligere. Boksningen fik desuden stor konkurrence fra andre kampsportsgrene, hvor hjelm og anden beskyttelse ikke er et krav.

Som en konsekvens af den ringe interesse for at se boksning, besluttede AIBA i 2012 at droppe kravet om brug af hjelm for senior mænd. Det gav imidlertid nye problemer for danske boksere da kravet om brug af hjelm var skrevet ind i "boksebekendtgørelsen" og Justitsministeriets cirkulære om offentlige boksekampe. Da AIBA forbød brugen af hjelm ved internationale stævner og turneringer var danske boksere udelukket fra at deltage i disse internationale arrangementer.

Efter en ihærdig og vedholdende indsats fra bl.a. DABU's daværende formand Benny Jørgensen, lykkedes det i 2014 at få udarbejdet et ny kampsportsregulativ, hvor der ikke er krav om brug af hjelm. Nu følger DABU reglerne som de er vedtaget internationalt, under AIBA.

DABU, historiske årstal.

1974 - HM Dronning Margrethe indvier det nye "Idrættens Hus" i Brøndby, og DABU kunne holde flyttedag fra de trange lokaler på Staunings Plads på Østerbro til de nye moderne faciliteter og omgivelser i Brøndby.

1975 - Der arbejdes på en forenkling af DABU's struktur. Der bliver stillet forslag om at slå de fire lokalunioner, Fyn, Jylland, Sjælland og København, sammen, så der fremover kun vil være to lokalunioner. Jylland og Fyn bliver til Jysk Amatør Bokse-Union (JABU) mens Sjælland og København samles under Sjællands Amatør Bokse-Union (SABU). Denne struktur blev vedtaget med 55 stemmer for og 25 imod.

1977 - Overlæge ved Frederiksberg Hospital, Børge Ruben Hansen, bliver tilknyttet DABU som lægekonsulent. Samme år stiftes Grønlands første bokseklub "BK Nanok" i Godthåb (*Nuuk*).

1978 - DABU's næstformand Arne Garnell får sæde i Danmarks Olympiske Komité og DABU's formand John Wendel vælges til EABA's ungdomskommission.

1979 - Leif Jensen, Næstved vælges som næstformand og Pauli Rosenbeck, Aalborg bliver DABU's kasserer.

1980 - Ved DM i Århus i blev der for første gang foretaget dopingkontrol på 12 boksere – der var dog intet at bemærke.

Nordiske mesterskaber afholdtes i Brøndby Hallen. Danmark blev bedste nation med 4 titler ved Keld Jensen, FAK, Jesper Garnell, IK 99, Michael Madsen, BK Frem Lyngby og Finn Nielsen, Køge BK. På Nordisk kongres i forbindelse med Nordiske mesterskaber vedtages at gå ind for ensartede regler i Norden. De danske regler skulle danne forbillede. Endvidere stilles forslag om fælles repræsentation internationalt, for at præge udviklingen bedst muligt.

På et stormfuldt repræsentantskabsmøde vælges Leif Jensen, Næstved, som ny DABU-formand og Poul Hansen, Nordsalling som næstformand. Ikke færre end 23 lovændringsforslag blev sat til afstemning.

1981 - Gemytterne havde endnu ikke lagt sig op til årets repræsentantskabsmøde. DABU's formand, Leif Jensen trak sig, efter kun et år på posten og Kaare Vagner blev valgt som hans efterfølger. Der var kampvalg om næstformandsposten og her blev SABU's formand, Poul Gaardbo valgt foran JABU's formand Poul Hansen.

DABU's læge Børge Ruben Hansen fik sæde i EABA's lægekommission.

1982 - Kaare Vagner vælger at trække sig som formand. I stedet indtræder DABU's kasserer Pauli Rosenbeck som formand og som kasserer vælges Carl Henning Bentsen.

Ved de Nordiske mesterskaber i Stockholm havde Danmark ni mand i finalen. Alligevel blev det kun til to guldmedaljer. Det var Jørgen Møller Larsen, Kolding og Finn Fahnøe, Olympia.

Ved Nordisk kongres i forbindelse med mesterskaberne vælges SABU's formand Preben Balslev som Nordisk Bokse-Unions præsident.

1983 - Dansk boksning vader i talenter, Dansk boksning er på rette spor. Det var nogle af de optimistiske superlativer der lød efter DABU's første juniorturnering "LF-turneringen". Der var rosende omtale både i TV og i pressen. De danske guldvindere var Eyup Can, Valby IK, Racheed Lawal, FAK, René Bohl, Slagelse BK, Johnny de Lima, FAK og Niels H. Madsen, SIK Fight.

Samme år lagde DABU en ansøgning ved EABA om at få overdraget arrangementet af EM-junior i 1986.

Forberedelserne til OL i Los Angeles i 1984 var i gang. Det indebar bl.a. en testmatch mod Ghana, som Danmark vandt 9-3. De ghanesiske bokserere, ankom midt i februar kulden til Kastrup Lufthavn fra 27-30 graders varme, kun iklædt sommertøj og lette sko, så de frøs med anstand. Men gennem Frelsens Hær blev de forsynet med trøjer, overfrakker og vanter. De blev så glade for tøjet, at selv måltiderne blev indtaget med overtøjet på.

1984 - På et møde i Finland, beslutter EABA at tildele EM-junior 1986 til Danmark.

Efter landskampsjere over Israel, Grækenland, Sverige, Egypten, Frankrig og uafgjort mod Tjekkoslovakiet, anså man nu Danmark for at være blandt de stærkeste bokse nationer i Vesteuropa.

1985 – Ved DM i Århus vandt sværvægteren Søren B. Thomsen, Esbjerg BBK, sit ottende DM og blev også kåret som DM's bedste tekniker. Karrierens sidste kamp boksede han ved EM i Budapest, hvor han led et ærefuldt nederlag til verdensmesteren Alexandr Yagubin, Sovjetunionen. (*Yagubin vandt guld ved VM 1982 og guld ved EM 1981, 83 og 85*). Efter deltagelsen ved EM indtrådte Søren B. Thomsen som formand for DABU's udtagelseskomite og eliteudvalg.

Årets repræsentantskabsmøde blev, endnu engang, særdeles stormfuldt og turbulent. Op til repræsentantskabsmødet havde en gruppe arbejdet for at afsat DABU's næstformand Poul Gaardbo og kasserer Carl Henning Bentsen. I stedet ønskede man at få indsat SABU's sekretær Svend Åge Jørgensen som næstformand og Johnny Heintz fra Hvidovre BK som kasserer. Det blev dog ikke Svend Åge Jørgensen der blev valgt som næstformand, men i stedet faldt valget på Bent Espensen. Johnny Heintz blev valgt som kasserer.

I **1986** - DABU ansætter, for første gang i historien, en lønnet landstræner. Valget faldt, til alles tilfredshed, på Jean Schmücker, som havde haft en lang og flot karriere som klubtræner i IK99 bag sig. Jean Schmücker havde desuden været Norsk landstræner.

Forud for årets repræsentantskabsmøde havde DABU's formand Pauli Rosenbeck meddelt, at han ville trække sig fra DABU's forretningsudvalg. Som formandskandidater havde SABU foreslået Svend Åge Jørgensen, mens JABU foreslog Søren B. Thomsen. Valget faldt ud til fordel for Søren B. Thomsen, hvis første store opgave blev afvikling af EM-junior 1986 i Brøndbyhallen.

Med hjælp af en lang række frivillige bokseentusiaster fra hele landet, og med den allestedsværende nye formand, blev EM-junior i dagene 15.-21. september 1986, med stor succes afviklet, og med bronzemedaljer til Johnny Bredahl, IK 99, Poul Dalby, Aarhus AK og Brian Lentz, Skærbæk ABK var det også en stor sportslig succes.

1987 - I april valgte DABU's næstformand Bent Espensen, af personlige årsager at trække sig. I stedet blev SABU's sekretær Svend Åge Jørgensen konstitueret som ny næstformand. Jean Schmücker ansættes som landstræner på fuldtid.

1988 – Du Nordiske mesterskaber afholdes i Roskilde. Det blev, med 6 guldmedaljer en stor sportslig succes for dansk boksning. De nordiske mestre var Johnny Bredahl, IK 99, Bo Espensen, Herning ABK, Søren Søndergaard, IK Sparta Aalborg, Johnny de Lima, Herning ABK, Claus Børge Nielsen, BK Nordsalling og Kim Hyldgaard Pedersen, Vordingborg.

Samme år påtænkte Justitsministeriet at stramme sikkerhedsreglerne vedrørende boksning, således, at DABU's egne gode og tidssvarende sikkerhedsregler overførtes i Justitsministeriets cirkulærer. Ligeledes var der fra 1. september 1988 indført obligatorisk brug af hjelm.

Ved OL i Seoul deltog DABU med 5 boksere. Det blev ikke nogen udpræget succes, idet kun let sværvægteren Niels H. Madsen formåede at vinde en enkelt kamp. De øvrige danske boksere var ude af OL inden turneringen for alvor kom i gang.

Ved OL i Seoul deltog der 441 boksere fra 107 lande, hvilket gjorde bokseturneringen til en mammutforestilling. AIBA besluttede efterfølgende at reducere antallet af boksere ved OL i Barcelona 1992 og til de efterfølgende verdens- og kontinentale mesterskaber til 364 boksere. Beslutningen betød, at bokserne fremover skulle kvalificere sig til deltagelsen.

Ved udgangen af sæsonen 1988-89 ophørte Jean Schmückers ansættelse som landstræner.

1990 - Den 4. januar fyldte DABU 75 år. Jubilæet blev fejret med en yderst vellykket reception i Brøndbyhallens restaurant. Bokseledere, venner og bekendte fra nær og fjern var mødt frem for at hylde jubilaren.

Ved EABA's kongres på Cypern blev DABU's formand Søren B. Thomsen valgt til EABA's Executiv Committee (bestyrelse). Udover formandens valg til EABA's EC fik DABU følgende internationale poster:

- EABA's D/K kommission: Kaare Vagner
- EABA's Læge kommission: Vagner Mortensen
- EABA's Ungdoms kommission: John Wendel
- EABA's Træner kommission: Søren B. Thomsen, formand og Raymond Christensen
- AIBA's Scientific Kommission: Søren B. Thomsen

1991 - I Europa skulle der, forud for de Olympiske Leje i Barcelona, afholdes fire kvalifikationsturneringer. Tyskland, Frankrig og Italien skulle hver afholde en turnering. Den fjerde skulle Danmark afholde og den blev afholdt i forbindelse med Copenhagen Box Cup, der som konsekvens blev flyttet fra november 1991 til februar 1992. I København kvalificerede 3 danske boksere sig. Det var Jesper

D. Jensen i fluevægt, Brian Lentz i mellemvægt og Brian Nielsen i supersværvægt. Senere kvalificerede Mark Hulstrøm sig i sværvægt ved en turnering i Halle, Tyskland. Ved OL blev det til en Bronzemedalje i Supersværvægt til Brian Nielsen. Han tabte sin semifinal til den senere guldvinder Roberto Balado, Cuba.

1992 - Jyske Trænregiment i Aalborg udpeges som vært for de militære verdensmesterskaber (CISM). På opfordring fra Trænregimentet og Forsvarets Gymnastikskole, stillede DABU sin ekspertise til rådighed. Som forberedelse til mesterskaberne, blev Major Flemming Nissen, af forsvaret, stillet til rådighed som sportslig rådgiver og formand for den tekniske komité. Under arrangementet fungerede Preben Balslev som formand for teknisk jury. Stig B. Nielsen med boxpointer og Kent Schultz som tidtager. Som dommer/kampledere deltog Kaare Vagner, Hans Bundgaard og Hans E. Pedersen. Desuden deltog lægerne Vagner Mortensen, Lars Graversen og Jens Ehlers.

Som bokserer deltog Ole Sørensen, AK Jyden i letweltevægt, Leon Holbæk Pedersen, Kolding BK i weltevægt, Michael Rask, AK Jyden i letmellemvægt, Brian Lentz, IK 99 i mellemvægt og Klaus B. Madsen, A Olympia i letsværvægt. Brian Lentz vandt bronze og Ole Sørensen vandt guld.

Som træner deltog Johnny Antonsen, Korsør mens Søren B. Thomsen havde sæde i præsidiet.

1994 - Efter godt forarbejde af DABU's formand, Søren B. Thomsen, blev DABU udpeget som vært for Europamesterskaberne 1996. Vejle blev valgt som værtsby for mesterskaberne på grund af de gode faciliteter og en international lufthavn i nærheden (Billund). Vejle kommune støttede endvidere velvilligt op om arrangementet. EM var samtidig Europæisk kvalifikationsturnering til OL 1996 i Atlanta. Der skulle udtages 9 bokserer fra Europa i hver vægtsklasse. Eneste undtagelse var i Sværvægt hvor der skulle udtages 11 bokserer.

Flemming Nissen, som var formand for JABU, blev udpeget som organisationschef, og fik etableret en styregruppe.

Samme år blev kvindeboksning indført, og man oplevede stor tilgang af piger/kvinder i danske bokseklubber. I oktober 2009 besluttede International Olympic Committee (IOC) at kvindeboksning skulle på programmet ved OL, i London 2012.

1996 – Kun 6 uger før EM skulle afholdes valgte DABU's formand, Søren B. Thomsen, af private årsager, at trække sig fra posten som DABU's formand. På et hastigt indkaldt ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde, blev Flemming Nissen indsat som konstitueret formand for DABU, hvilket betød en del ekstra arbejde forud for EM. Senere samme år blev Flemming Nissen valgt som ny formand. Europamesterskaberne blev en stor succes, både sportsligt og organisatorisk. Der var ca. 100 frivillige hjælpere fra hele landet.

Fordi EM samtidigt var en OL-kvalifikationsturnering, var der tilmeldt 304 bokserer fra 41 nationer. Det var det største EM nogensinde - og der blev bokset i alt 306 kampe. Hassan Al, Frederiksværk BK vandt guld i weltevægt. Også DABU's kasserer, Hans E. Petersen, var tilfreds, da EM gav et stort økonomisk overskud.

Ved OL i Atlanta deltog DABU med europamesteren Hassan Al, Frederiksværk BK i weltevægt, som desværre tabte sin tredje kamp. I mellemvægt tabte Brian Johansen, BK Jetsmark sin første kamp.

I AIBA diskuterede man hvordan man kunne reducere deltagerantallet ved VM og OL.

På Europæisk plan vedtog man at reducere antallet til EM, så der maksimalt kunne være 16 deltagere i hver vægtklasse

1997 - DABU's hovedbestyrelse drøftede en ny struktur i forbundet. Det resulterede i nogle lange og følelsesmæssige diskussioner. Forslaget blev i de næste par år bearbejdet, og klubberne blev løbende orienteret.

2000 - På DABU's repræsentantskabsmøde blev forslaget til en ny struktur forelagt. Man besluttede bl.a. at fjerne ordet "Amatør" fra DABU's navn, så det fremover hedder Danmarks Bokse-Union (DaBU). Hovedbestyrelsen nedlægges, så DaBU's ledelse fremover består af et valgt forretningsudvalg (FU) sammen med de to lokalunioners formænd. Derudover skete der ændringer af udvalg og deres arbejdsområder.

2002 – På det årligt repræsentantskabsmøde vælger Flemming Nissen at træde tilbage som DaBU's formand. Han stiller sig dog fortsat til rådighed for DaBU og beholder sin plads i EABA's ungdomsudvalg. Der var to kandidater til den ledige formandspost. Den ene var SABU's formand Svend Åge Jørgensen og den anden var Carsten Møller Nielsen, BK Pugilist. Svend Åge Jørgensen blev valgt som ny formand. Leif Jensen, Næstved BK blev valgt som ny kasserer, da også DaBU's kasserer Johnny Steen havde valgt at trække sig.

2003 - På repræsentantskabsmødet valgte DaBU's næstformand Stig B. Nielsen at trække sig. I stedet blev JABU's næstformand John Dalby valgt.

2004 – Der var planlagt en landskamp mod Nigeria. Det skulle dog vise sig, at Nigerias bokselandshold havde andre motiver for at komme til Danmark, end bare at bokse. Nigerianerne skulle have udstedt visa for at komme til Danmark, men ved besøget på den danske ambassade viste det sig at være en noget af en farce. De fleste på holdet kendte intet til boksning og nogle havde formentlig aldrig bokset en kamp. Landskampen blev derfor aflyst. I stedet lykkedes det at få et sammensat hold fra Baltikum til at stille op til "landskampen" - og den vandt Danmark 9-1.

2006 - På EABA's kongres i Moskva blev Eduard Khusainov, Rusland valgt til ny Præsident. DaBU's formand Svend Åge Jørgensen blev valgt ind i EABA's Executive Committee.

På AIBA's kongres i Santo Domingo blev AIBA's mangeårige "enerådige" Præsident Anwar Chowdhry fra Pakistan, der havde siddet på posten i 20 år, ikke genvalgt. Som ny Præsident blev valgt C.K. Wu fra Taiwan.

2007 - På DaBU's repræsentantskabsmøde dette år var der igen krise på ledelsesgangen. På et formøde havde de jyske foreninger besluttet at opstille modkandidater mod bestyrelsens indstilling til næstformands- og kassererposten, der begge stod for at skulle nybesættes. Efter en tæt valgkamp blev JABU's formand Hans E. Boesen valgt til ny næstformand og JABU's kasserer valgt til ny kasserer.

Da DaBU's formand Svend Åge Jørgensen efterfølgende ikke kunne finde fodslag i bestyrelsen for sine ideer blandt andet omkring ledelse af DaBU's elitearbejde, valgte han at trække sig fra posten.

Der blev nu indkaldt til ekstraordinært repræsentantskabsmøde, og her blev Benny Jørgensen, BK Kelly, valgt som ny formand for DaBU.

I oktober **2007** var DaBU vært for EM for kvinder i Vejle. Der var deltagelse af 137 boksere fra 26 lande og der blev bokset 134 kampe. Økonomisk var det en fiasko, men sportslig var det en succes, da der blev vist kvindeboksnings af høj klasse. DaBU vandt 3 bronzemedaljer. I letfluevægt Sofie Møhlholt, BK Vitus, Fjervægt Malene K. Nielsen Århus ABK og i letweltevægt Yvonne Bæk Rasmussen, Varde AK. I forbindelse med mesterskaberne aflagde AIBA's ny President C.K. Wu et to dages visit, under en mellemlanding fra møde i Moskva til ekstraordinær kongres og VM i Chicago.

På et EABA EC møde i Moskva i november **2007**, blev Flemming Nissen indvalgt i EABA Executive Committee (EC) i stedet for Svend Åge Jørgensen. (EABA blev i 2008 omdøbt til European Boxing Confederation (EUBC))

DaBUs medlemmer på internationale poster er herefter således:

AIBA.	Læge kommission:	Vagner Mortensen
	Ungdoms kommission:	Flemming Nissen

EABA.	Executive Committee:	Flemming Nissen
	Læge kommission:	Vagner Mortensen
	Ungdoms kommission:	Flemming Nissen
	Kvinde Kommission:	Jan Christensen

Det til dato sidste store internationale arrangement i DaBU regi – bortset fra Nordiske mesterskaber -, var EU mesterskaberne der blev afholdt i Odense i juni **2009**. Der var deltagelse af 106 boksere fra 20 lande. Danmark vandt en enkelt sølvmedalje ved Stephan Alms fra Aarhus BC.

Ved en OL-kvalifikationsturnering i Trabzon, Tyrkiet, kvalificerede bantamvægteren Dennis Ceylan, BK Aarhus sig efter 3 sejre til deltagelse ved OL **2012** i London. Ved OL tabte Dennis sin første kamp på point til den senere sølvmedaljevinder John Joe Nevin, Irland.

I **2015** fejrede DaBU sit 100-års jubilæum. DaBU's formand Benny Jørgensen, havde via kontakter på Københavns rådhus, fået stablet et utroligt flot arrangement på benene den 17. januar. Ved en storstilet reception blev DaBU fejret på Københavns Rådhus, med en flot reception efterfulgt af landskamp mod Finland i Rådhusalen, som Danmark vandt. Der var deltagere fra stort set samtlige danske bokseklubber, mange tidligere danske mestre, deltagere fra DIF og Team Danmark, Dansk Professionelt Bokse-Forbund, politikere m.v. En værdig fødselsdag for en 100-årig.

AIBA besluttede i slutningen af **2012**, at Herre Elite **ikke** fremover skulle benytte boksehjelm. I Danmark skulle der dog først en godkendelse til fra Justitsministeriet. I den forbindelse ansøgte DaBU i januar **2013**, justitsministeriet om dispensation for brug af hjelm for herre eliteboksere ved internationale arrangementer i Danmark. Efter høring hos Sundhedsstyrelsen, blev der givet afslag. DaBU's formand Benny Jørgensen arbejdede dog ufortrødent videre for at afskaffe hjelmen. Benny Jørgensen deltog i mange møder med justitsministeriet og sundhedsstyrelsen, godt bistået af DIF, og der kom mange forslag fra ministeriet og styrelsen på bordet, det ene mere uspiseligt end det andet. Senere blev også kulturministeriet inddraget i sagen, hvilket ikke gjorde processen hurtigere.

Accepten om at aftage hjelmen blev givet, men med helt uacceptable krav om scanninger til følge. Endelig i **2017** blev der udgivet et nyt cirkulære, som for alle parter er "spiseligt". Et stort og velgennemført arbejde af DaBU's formand Benny Jørgensen.

På DaBU's repræsentantskabsmøde 2017, havde Benny Jørgensen på forhånd meddelt, at han efter 10 år på posten ikke ønskede genvalg. Ligeledes næstformand Hans E. Boesen ønskede at træde tilbage. Der var to kandidater til Formandsposten, Lars Brovil, Aalborg og Claus Bedemann, Ringsted. Efter skriftlig afstemning blev Lars Brovil valgt. Som næstformand blev Michael Jensen valgt.

På repræsentantskabsmødet i **2018**, blev der efter et gennemgribende forarbejde af DaBU's lovudvalg, vedtaget et nyt lovkompleks, der bl.a. medførte en nedlæggelse af lokalunionerne JABU og SABU.

Ved EUBC's kongres i Moskva **2019**, valgte Flemming Nissen, efter 17 år som EUBC Kommissionsmedlem, heraf 12 år som medlem af EUBC's Executive Committee (EC), og 11 år som International Technical Official (ITO), at trække sig tilbage. Rollen som dansk ITO varetages herefter af DaBU's næstformand Michael Jensen.

Danmarks første Bokse Reglement – 1919

§ 1. Ved alle kampe skal Ringen være indhegnet med Tove og ikke være under tolv Fod – 3,65 m. – og ikke over tyve Fod – 6,10 m. – i Kvadrat

§ 2. Deltagerne skal bokse i lette Støvler eller Sko, uden Søm, korte Benklæder og en Trøje, der dækker Brystet og Ryggen. Rem eller Seler maa ikke bæres uden paa Dragten. Svømmedragt er forbudt. Enhver Deltager, der ikke er reglementeret og sømmelig paaklædt, skal udelukkes. Handsker skal veje mindst 228 g. – 8 uncer – hver. Forbindinger på hænderne er forbudt, med mindre de i specielle Tilfælde efter Anvisning af Stævnets Leder paabydes af Stævnets Læge.

§ 3. Vægtklasser er følgende:

Fluevægt	indtil	112 lbs.	eller	50,802 kg.
Bantamvægt	"	118 lbs.	"	53,524 kg.
Fjervægt	"	126 lbs.	"	57,152 kg.
Letvægt	"	135 lbs.	"	61,235 kg.
Weltervægt	"	147 lbs.	"	66,678 kg.
Mellemvægt	"	160 lbs.	"	72,574 kg.
Let-Sværvægt	"	175 lbs.	"	79,378 kg.
Sværvægt	over	"	"	"

Deltagerne vejes på Konkurrencens første Dag i reglementeret dragt.

§ 4. I alle Kampe skal Omgangenes antal være tre. Varigheden af de to første Omgange skal være tre Minutter for hver og af den tredje Omgang fire minutter, med eet Minuts Ophold mellem hver Omgang. En Tidtager placeres i Opmandens Nærhed til dennes Assistance, hvis f.eks. En Mand bliver slået ned. En anden Tidtager kontrollerer paa Væddeløbsur Omgangenes Varighed. Fra disse Regler

undtages, at ved Begynder- og Junior-kampe skal Omgangene for Fluevægtskampe være paa 2 a 2 Minutter og en a tre, eventuelt én Ekstraomgang paa 2 Minutter. Endvidere tillades ved 2-Mands-Matcher kampe a 6 Omgange a 2 Minutter med eet Minuts Ophold mellem Omgangene, dog ikke i Fluevægt.

§ 5. Ved alle Konkurrencer, hvor Deltagerantallet i en Vægtklasse er større end 4, skal der ved Lodtrækning udtages saa mange, at de tilbageværendes Antal er reduceret til 4, 8, 16 eller 32 osv. De udtrukne Deltagere skal ikke bokse i første Omgang, i denne bokser de ovennævnte 4, 8 osv. I anden Omgang bokser de, som sad over i første Omgang, for dem, der allerede har bokset. Efter hver Omgang ny Lodtrækning. Skulle det vise sig, at der fremdeles bliver uparrede Deltagere, skal disse bokse med Folk af egen eller lavere Klasse, som Dommerne og Stævnets Leder udtager. Der skal være mindst 15 Minutter mellem hver Gang en Deltager bokser.

§ 6. Ingen bokser maa have mere end én Sekundant, og intet Raad eller Vink maa gives en Bokser af hans Sekundant eller nogen anden under Kampen.

§ 7. Der dømmes af tre Dommere, af hvilke den ene er Opmand. De har Plads hver paa sin side af Ringen, må ikke konferere med hinanden, har hver en autoriseret Dommerseddel for hver Kamp og giver hver paa sin seddel den bedste Mand 5 Point efter hver af de to første Omgange og 7 Point efter den tredje. Modstanderen faar et mindre Antal Points i forhold til Forskellen imellem Præstationerne. – Ved 6 Omganges Kamp 5 Point efter alle Omgange. – Er Bokserne lige gode, faar de begge Maksimum-Pointstallet. Efter hver Kamp samles sedlerne af en Herold, der bekendtgør Resultatet, saafremt 2 Dommere har samme Mand som Vinder.

§ 8. Har ingen Bokser to Stemmer, beordres en Extra-Omgang, der varer i 2 Minutter. Er der stadig ikke to Stemmer for samme Mand, beordres en ny Extre-Omgang. Efter denne skal om nødvendigt Opmanden afgøre Resultatet.

I 6 Omganges Kampe kan ingen Extra Omgang finde Sted.

Dommerne bør saavidt muligt være fra andre Foreninger end de i hver enkelt kamp deltagende Boksere.

Dommernes Kendelse er endelig og inappellabel.

§ 9. Points gives for Angreb saaledes: Direkte lige stød, derefter alle Træffere førte med Knofladen af lukket Handske paa hvilket som helst Sted paa Forsiden eller paa Siden af Hovedet eller Lege- met. Ovenfor Bæltstedet.

For Forsvar: For Parader, Sidestep, Dukning, Modangreb Stoppestød og Undvigning.

Når Modstanderne for øvrigt staar lige, skal det højeste Pointsantal gives til den, der har angrebet oftest eller vist den bedste stil.

§ 10. Opmanden har Ret til at diskvalificere en Bokser for følgende forseelser: For Stød under Bæltstedet, for Slag med den aaben Haand, med indersiden af Handsken, med Haandroden, Vristen eller Albuen, for at slaa en Modstander naar han er nede, for Fastholden, for stød med Hovedet eller Skulderen, for at lade sig falde med Vilje uden at være ramt, for Brydning eller raa Kamp, eller for hvilken som helst Handling han maatte se som unfair.

§ 11. Naar en Bokser er nede eller hænger over Tovene, skal hans Modstander trække sig tilbage til Snoren i den modsatte side af Ringen og maa ikke begynde Boksningen, før han opfordres dertil af Opmanden, En Bokser skal betragtes som værende nede, naar en hvilken som helst Del af hans Legeme berører Gulvet, selv om han har Fodfæste på én eller begge Fødder. Opmanden maa ikke lade en Bokser være længere nede – hænge længere over Tovene – end 10 Sekunder.

Opmanden har Ret til at stoppe en Kamp, hvis han er af den Mening, at den ene Deltager er alt for underlegen eller uskikket til at fortsætte, og denne Bokser erklæres da for overvunden. Ligeledes kan Opmanden stoppe en Kamp, der forekommer ham at være aftalt spil.

En Bokser der ikke genoptager kampen ved "Tid", erklæres for overvunden.

§ 12. Alle med synlige Legemsfejl eller anden Brøst, der ville gøre en offentlig Fremtræden pinlig, maa ikke deltage i konkurrencer.

§ 13. Ethvert Brud paa disse Regler eller Slet Optræden af en Bokser eller hans Sekundant skal medføre Bokserens Diskvalifikation.

§ 14. Dommerne og Opmanden skal afgøre: I. Fortolkningen af hvilken som helst af disse Regler; II. Ethvert spørgsmål, som ikke maatte være forudset i disse Regler.

§ 15. D.A.B.U kan i specielle Tilfælde give Dispensation fra disse Regler.

Om Boksning

Boksning var først Selvforsvar – the noble art of self defence - , som Idræt er den blevet et af Midlerne til den harmoniske Legemsudvikling. En fremragende dansk Idræts-Læge, Overlæge, Dr. Mad. K. Secher, skriver om bokseren: "Under Kampen vil han bruge sine Arme og sin Skuldermuskulatur under selve Stødene; men disse understøttes yderligere ved et intenst Arbejde med hele Kroppen, og dertil kommer en betydelig Medvirken af Benene, idet Bokseren ved stadige Bevægelser søger ind på Modstenderen eller undgaar ham, ja man kan med en vis ret sige, at en Boksekamp vindes i lige saa høj grad med Benene som med Armene. Dette vil altsaa sige, at alle Muskler paa Legemet tages i brug og opøves i Styrke og Smidighed, og hertil kommer yderligere den særlige supplerende Træning, der er nødvendig, for at Bokseren skal kunne taale de store Anstrengelser, som en haard kamp betyder. Han maa træne sit Hjerte op gennem rationel Løbetræning, saa et han kan yde det krævende Mer-Arbejde, han maa gennem gymnastiske Øvelser opøve sin Bugmuskulatur, saa den kan taale de Stød, der rettes mod den, saa at Stødene ikke kan skade osv. Kort sagt: han maa gennemgaa en Træning, der i Alsidighed søger sin lige"

Hertil kommer, at Boksning skal bidrage til at gøre sin Mand rolig og koldblodig. En Bokser der forløber sig, naar aldrig sejren.

Samarbejdet i hovedbestyrelsen havde i flere år – man kan vel næsten sige aldrig – og for at sige det mildt, været "ikke tilfredsstillende". Majoriteten i hovedbestyrelsen sad i forening hos de to lokalunioners forretningsudvalg (FU). SABU's og JABU's FU kunne sjældent enes om ret meget, men de kunne dog enes om ikke at være enige i ret meget med DABU's FU. Det gjorde naturligvis arbejdet svært og i sidste ende var det DABU's FU der sad med Sorteper, da det var dem der skulle føre vedtagelser og det videre arbejde ud i livet.

Der var i et nogen tid kommet flere og flere kvinder ind i bokseklubberne. Der blev diskuteret meget om sikkerhed for kvinderne og der blev hentet resultater fra udlandet, blandt andet fra Sverige, hvor

kvindeboksning i flere år havde været tilladt. Det blev godkendt at kvinderne måtte bokse kampe, og i 1997 deltog kvinderne for første gang ved DM. Ganske vist blev der kun kåret to danske kvindemestre, men nu havde startskuddet lydt.

Flemming Nissen, Danmarks Bokse-Union © 2021

Ændringslog:

Version	Beskrivelse	Publiceret af:	Udgivet dato
1.0	Første version	Flemming Nissen / Henrik Vienberg Andersen	26. april 2021